ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

της 10ης Φεβρουαρίου 2000 *

1. Με προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale del Laizo (Ιταλία), δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί του κύρους ορισμένων κανονισμών του Συμβουλίου και της Επιτροπής στο πλαίσιο της κοινής οργανώσεως αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ) στον τομέα του ακατέργαστου καπνού.

I — Η κοινοτική ρύθμιση

2. Αποσκοπώντας στη σταθεροποίηση των αγορών και στη διασφάλιση δικαίου βιοτικού επιπέδου για τους αγρότες στον τομέα του ακατέργαστου καπνού, ο οποίος χαρακτηρίζεται από έλλειψη προσαρμογής της προσφοράς προς τη ζήτηση [1], ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2075/92 του Συμβουλίου [2] τροποποίησε το κοινοτικό σύστημα που διείπε την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα αυτό. Η τροποποίηση συνίστατο στην απλοποίηση των μηχανισμών διαχειρίσεως της αγοράς, στη εξασφάλιση του ελέγχου της παραγωγής, για να την προσαρμόσει τόσο προς τις ανάγκες της αγοράς όσο και προς τις απαιτήσεις του προϋπολογισμού, και στην ενίσχυση των μέσων ελέγχου, έτσι ώστε να διασφαλιστεί ότι οι μηχανισμοί διαχειρίσεως θα επιτυγχάνουν πλήρως τους στόχους της ΚΟΑ ακατέργαστου καπνού.

Ο κανονισμός αυτός διατήρησε το σύστημα των πριμοδοτήσεων υπέρ των παραδοσιακών παραγωγών τις οποίες κατέβαλλε η επιχείρηση μεταποιήσεως κατά την παράδοση του καπνού. Εντούτοις, για να περιορίσει την παραγωγή κοινοτικού καπνού και να αποθαρρύνει συγχρόνως την παραγωγή ποικιλιών καπνού οι οποίες παρουσιάζουν δυσκολίες διαθέσεως, καθορίστηκε ένα μέγιστο συνολικό κατώφλι εγγυήσεως για το σύνολο της Κοινότητας, κατανεμόμενο σε ειδικά κατώφλια εγγυήσεως για κάθε ομάδα ποικιλιών.

Η τήρηση των κατωφλίων εγγυήσεως διασφαλιζόταν χάρη στη θέσπιση καθεστώτος ποσοστώσεων. Κατά τη μεταβατική περίοδο, που έληγε στο τέλος του 1994, τα κράτη μέλη

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ισπανική.

1 — Τα ιδιαίτερα προβλήματα του τομέα αυτού, ο οποίος παρέχει εργασία σε 200 000 άτομα σε ορισμένες από τις λιγότερο ανεπτυγμένες περιοχές της Κοινότητας, αποτέλεσαν αντικείμενο της από 18 Δεκεμβρίου 1996 «Εκθέσεως της Επιτροπής προς το Συμβούλιο για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού» (COM/96/554).

2 — Κανονισμός της 30ής Ιουνίου 1992, για την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού (ΕΕ L 215, σ. 70).

έπρεπε να κατανείμουν τις ποσοστώσεις αυτές στις επιχειρήσεις πρώτης μεταποιήσεως. Ωστόσο, τα κράτη μέλη από το 1995 ή πριν, αν διέθεταν τα αναγκαία στοιχεία, έπρεπε να κατανέμουν τις ποσοστώσεις απευθείας στους παραγωγούς [3]. Το άρθρο 9 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει ότι:

«3. Με βάση τις ποσότητες που καθορίζονται [...] τα κράτη μέλη κατανέμουν τις ποσοστώσεις μεταποιήσεως, μεταβατικώς για τις συγκομιδές 1993 και 1994, μεταξύ των επιχειρήσεων πρώτης μεταποιήσεως κατ' αναλογίαν προς τον μέσο όρο των ποσοτήτων που παραδόθησαν για μεταποίηση στη διάρκεια των τριών ετών που προηγούνται του έτους της τελευταίας συγκομιδής, κατανεμημένες ανά ομάδα ποικιλιών. Εντούτοις η παραγωγή του 1992 και οι παραδόσεις από τη συγκομιδή αυτή δεν θα ληφθούν υπόψη. Η κατανομή αυτή δεν προδικάζει τις λεπτομέρειες κατανομής των ποσοστώσεων μεταποιήσεως για τις επόμενες συγκομιδές.

[...]

4. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορεί να κατανέμουν τις ποσοστώσεις απευθείας στους παραγωγούς εάν διαθέτουν τα αναγκαία ακριβή στοιχεία για την παραγωγή όλων των καλλιεργειών για τις τρεις συγκομιδές που προηγούνται της τελευταίας, σε σχέση με τις ποικιλίες και τις ποσότητες που παρήχθησαν και παραδόθηκαν σε μεταποιητές.»

3. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 3477/92 [4] και 3478/92 [5] της Επιτροπής καθόρισαν τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 2075/92. Το άρθρο 20 του πρώτου από τους κανονισμούς αυτούς ορίζει ότι:

«Τα κράτη μέλη συγκροτούν πληροφορική βάση δεδομένων στην οποία καταγράφονται, για κάθε επιχείρηση μεταποιήσεως και για κάθε παραγωγό, οι ενδείξεις εκείνες που καθιστούν δυνατή την αναγνώριση των εγκαταστάσεών τους ή των εκμεταλλεύσεών τους, οι ποσοστώσεις ή ποσότητες που αναγράφονται στα πιστοποιητικά καλλιέργειας που έχουν χορηγηθεί, καθώς και κάθε άλλη ένδειξη που είναι χρήσιμη για τον έλεγχο του καθεστώτος των ποσοστώσεων και της απευθείας κατανομής των ποσοστώσεων στους παραγωγούς από τη συγκομιδή 1995.» [6]

3 — Η όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2075/92 προβλέπει ότι: «για να διασφαλιστεί η τήρηση των κατωφλίων εγγυήσεως, είναι αναγκαίο να θεσπιστεί για μια περιορισμένη περίοδο ένα καθεστώς ποσοστώσεων μεταποιήσεως· (...) ενδεικνύεται στα κράτη μέλη να κατανέμουν μεταβατικώς, εντός του ορίου των καθορισθέντων κατωφλίων εγγυήσεως, τις ποσοστώσεις μεταποιήσεως μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων, δεδομένου ότι οι κοινοτικοί κανόνες που έχουν θεσπιστεί για τον σκοπό αυτό αποσκοπούν στη διασφάλιση της δίκαιης χορήγησης, με βάση τις ποσότητες που μεταποιήθηκαν κατά το παρελθόν δίχως, ωστόσο, να λαμβάνονται υπόψη οι διαπιστωθείσες μη κανονικές παραγωγές· (...) θα ληφθούν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου μεταγενέστερα η κατανομή των ποσοστώσεων στους παραγωγούς να γίνει με ικανοποιητικές συνθήκες· (...) τα κράτη μέλη, που έχουν στη διάθεσή τους τα αναγκαία δεδομένα, θα μπορούν να κατανέμουν τις ποσοστώσεις στους παραγωγούς με βάση τα ληφθέντα στο παρελθόν αποτελέσματα».

4 — Κανονισμός της 1ης Δεκεμβρίου 1992, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος ποσοστώσεων στον τομέα του ακατέργαστου καπνού για τη συγκομιδή των ετών 1993 και 1994 (ΕΕ L 351, σ. 11).

5 — Κανονισμός της 1ης Δεκεμβρίου 1992, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδότησης στον τομέα του ακατέργαστου καπνού (ΕΕ L 351, σ. 17).

6 — Σύμφωνα με τη δέκατη έβδομη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού, «τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να εξοπλιστούν με τα μέσα που απαιτούνται για την απευθείας κατανομή των ποσοστώσεων στους παραγωγούς από τη συγκομιδή 1995».

4. Με τον κανονισμό (ΕΚ) 711/95 του Συμβουλίου [7] τερματίστηκε το μεταβατικό σύστημα χορηγήσεως ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως. Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, σημείο 3, τροποποιεί ως ακολούθως το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2075/92:

«Με βάση τις ποσότητες που καθορίζονται [...] τα κράτη μέλη κατανέμουν τις ποσοστώσεις παραγωγής στους παραγωγούς κατ' αναλογία προς τον μέσο όρο των ποσοτήτων που παραδόθηκαν για μεταποίηση κατά τη διάρκεια των τριών ετών που προηγούνται του έτους της τελευταίας συγκομιδής, κατανεμημένων ανά ομάδα ποικιλιών. Εντούτοις, η παραγωγή του 1992 και οι παραδόσεις που προέρχονται από τη συγκομιδή αυτή δεν θα ληφθούν υπόψη και θα αντικατασταθούν από τις παραδόσεις του 4ου έτους πριν την τελευταία συγκομιδή. Η κατανομή αυτή δεν προδικάζει τους κανόνες κατανομής των ποσοστώσεων παραγωγής για τις επόμενες συγκομιδές.»

Βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού αυτού:

«Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τη συγκομιδή του 1995 [...]».

Δημοσιευθείς την 1η Απριλίου 1995, ο κανονισμός 711/95 τέθηκε σε ισχύ στις 2 Απριλίου 1995. Η πρόταση της Επιτροπής δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 23 Φεβρουαρίου 1995 [8].

5. Στις 4 Απριλίου 1995 η Επιτροπή δημοσίευσε στην Επίσημη Εφημερίδα «Ανακοίνωση προς τους παραγωγούς καπνού της Κοινότητας» [9], κατά την οποία:

«Οι παραγωγοί καπνού πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι το δικαίωμά τους να παράγουν καπνό για τον οποίο λαμβάνουν κοινοτική επιδότηση θα συνεχίσει να υπόκειται σε περιορισμούς με τη μορφή ποσοστώσεων για την εσοδεία του 1995.

Η πρόταση της Επιτροπής στο Συμβούλιο για την τροποποίηση του βασικού κανονισμού στον εν λόγω τομέα [κανονισμός (ΕΟΚ) 2075/92] που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη*

7 — Κανονισμός της 27ης Μαρτίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92 (ΕΕ L 73, σ. 13).

8 — Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου, για την τροποποίηση του κανονισμού 2075/92 — COM(94)555 τελικό (ΕΕ C 46, σ. 6).

9 — ΕΕ C 82, σ. 3.

Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων C 46 της 23ης Φεβρουαρίου 1995, σ. 6 προβλέπει, μεταξύ άλλων, την κατανομή ποσοστώσεων μόνο στους παραγωγούς και όχι στις επιχειρήσεις πρώτης μεταποιήσεως (βάσει του υφισταμένου συστήματος, τα κράτη μέλη μπορούσαν να επιλέξουν την εφαρμογή συστήματος κατανομής των ποσοστώσεων στις επιχειρήσεις πρώτης μεταποιήσεως ή στους παραγωγούς). Για την εσοδεία του 1995, οι ποσοστώσεις αυτές πρέπει να βασίζονται στον μέσον όρο των ποσοτήτων που παραδόθηκαν προς μεταποίηση από τις εσοδείες του 1990, 1991 και 1993. Μόλις τροποποιηθεί ο κανονισμός του Συμβουλίου μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, η Επιτροπή σκοπεύει να τροποποιήσει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ώστε να ληφθούν υπόψη οι αλλαγές που εισήχθησαν στον κανονισμό του Συμβουλίου. Ειδικότερα, θα υπάρξει μετάβαση από ένα σύστημα ποσοστώσεων που κατανέμονται σε επίπεδο επιχειρήσεων πρώτης μεταποιήσεως προς ένα σύστημα ποσοστώσεων που κατανέμονται σε επίπεδο παραγωγών. Η παραγωγή της εσοδείας του 1995 θα επηρεαστεί από την αλλαγή αυτή.

Επιπλέον, οι παραγωγοί πρέπει να λάβουν υπόψη τους ότι η Επιτροπή πρότεινε στο Συμβούλιο, στο πλαίσιο του πακέτου τιμών του 1995, την ακόλουθη κατανομή ποσοστώσεων.

[...]».

6. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1066/95 της Επιτροπής [10] θεσπίζει, για τις περιόδους συγκομιδής 1995, 1996 και 1997, τις λεπτομέρειες εφαρμογής των ποσοστώσεων που προβλέπει το άρθρο 9 του κανονισμού 2075/92. Όσον αφορά την κατανομή των ποσοστώσεων παραγωγής, το άρθρο 3 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«[...]

Τα κράτη μέλη εκδίδουν [χορηγούν] στους εν λόγω παραγωγούς τις βεβαιώσεις ποσοστώσεων, το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου του έτους της συγκομιδής.

[...]

Για τη συγκομιδή 1995, επιτρέπεται στα κράτη μέλη να παρατείνουν την προθεσμία που αναφέρεται στο παρόν άρθρο, μέχρι τις 31 Μαΐου.»

Βάσει του άρθρου 20 του κανονισμού αυτού:

«Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην

10 — Κανονισμός της 12ης Μαΐου 1995, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 2075/92, όσον αφορά το καθεστώς ποσοστώσεων στον τομέα του ακατέργαστου καπνού για τις περιόδους συγκομιδής 1995, 1996 και 1997 (ΕΕ L 108, σ. 5).

Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Δημοσιευθείς στις 13 Μαΐου 1995, ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 14 Μαΐου του ίδιου έτους.

7. Ο κανονισμός (ΕΚ) 1067/95 της Επιτροπής[11] διευκρινίζει, μεταξύ άλλων, τα αναγκαία στοιχεία της συμβάσεως καλλιέργειας, τα συστήματα καταβολής των πριμοδοτήσεων, τους ελέγχους και τις κυρώσεις.

Το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού ορίζει:

«Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τη συγκομιδή 1995 [...]».

11 — Κανονισμός της 12ης Μαΐου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού 3478/92 (ΕΕ L 108, σ. 11).

Δημοσιευθείς στις 13 Μαΐου 1995, ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 14 Μαΐου 1995.

8. Τέλος, ο κανονισμός (ΕΚ) 1550/95 του Συμβουλίου[12] καθόρισε, για την εσοδεία 1995, τις πριμοδοτήσεις και τα κατώφλια εγγυήσεως για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών καπνού. Ο κανονισμός αυτός τέθηκε σε ισχύ στις 30 Ιουνίου 1995, ημέρα της δημοσιεύσεώς του στην Επίσημη Εφημερίδα.

II — Τα πραγματικά περιστατικά και η διαφορά της κύριας δίκης

9. Η εταιρία Agricola Tabacchi Bonavicina Snc di Mercati Federica (στο εξής: ATB) και άλλοι 23 παραγωγοί καπνού της περιφέρειας της Βενετίας ζήτησαν από το Tribunale amministrativo regionale del Lazio την ακύρωση των πράξεων και των διατάξεων τις οποίες εξέδωσαν οι αρμόδιοι ιταλικοί οργανισμοί για την κατανομή της εθνικής ποσοστώσεως παραγωγής καπνού για την εσοδεία 1995 και οι οποίες αφορούσαν τη χορήγηση των ατομικών τους ποσοστώσεων. Οι ενδιαφερόμενοι, προς στήριξη της προσφυγής του, επικαλούνται το ανίσχυρο των κανονισμών 711/95 του Συμβουλίου και 1066/95 και 1067/95 της Επιτροπής (στο εξής: προσβαλλόμενοι κανονισμοί).

12 — Κανονισμός της 29ης Ιουνίου 1995 (ΕΕ L 148, σ. 39).

10. Το αιτούν δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο καπνός σπείρεται τον Φεβρουάριο και ότι οι βλαστοί μεταφυτεύονται στον αγρό τον Απρίλιο. Όμως, ο κανονισμός 711/95 τέθηκε σε ισχύ τον Απρίλιο του 1995. Οι διατάξεις εφαρμογής του, οι οποίες περιλαμβάνονται στους κανονισμούς 1066/95 και 1067/95 της Επιτροπής, έγιναν γνωστές μόλις κατά την ημερομηνία δημοσιεύσεως των κανονισμών, ήτοι στις 13 Μαΐου 1995. Τέλος, τα συνολικά κατώφλια εγγυήσεως για κάθε ποικιλία καπνού, που είναι απαραίτητα για τον οριστικό καθορισμό της χορηγούμενης σε κάθε παραγωγό ποσοστώσεως, προσδιορίστηκαν για την εσοδεία 1995 μόλις με την έκδοση του κανονισμού 1550/95 του Συμβουλίου, δηλαδή στις 29 Ιουνίου 1995. Κατά συνέπεια, οι παραγωγοί καπνού αναγκάστηκαν να προβούν στις σχετικές με την παραγωγή επιλογές τους με βάση προηγούμενα στοιχεία (ως επί το πλείστον, από τις εσοδείες 1993 και 1994) και άρχισαν να λαμβάνουν τις πρώτες σοβαρές ενδείξεις μόνον αφού είχε ήδη αρχίσει η συγκομιδή, ενώ τα οριστικά πληροφοριακά στοιχεία περιήλθαν σε γνώση τους μετά το πέρας αυτής.

Το αιτούν δικαστήριο συνάγει εξ αυτού ότι δεν δόθηκε η δυνατότητα στους προσφεύγοντες παραγωγούς καπνού να προσαρμόσουν την παραγωγή τους για την εσοδεία 1995 προς τα κριτήρια των προσβαλλόμενων κανονισμών, καθόσον η νέα κοινοτική ρύθμιση θεσπίστηκε σε ημερομηνία κατά την οποία οι οικονομικές επιλογές είχαν ήδη πραγματοποιηθεί και η φύτευση στους αγρούς σχετικά με την ως άνω εσοδεία είχε ολοκληρωθεί.

Το Tribunale amministrativo regionale προσθέτει ότι οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν επικρίνουν το νέο σύστημα εφαρμογής των κατωφλίων εγγυήσεως, αλλά βάλλουν κυρίως κατά της καθυστερημένης θεσπίσεως της κοινοτικής ρυθμίσεως, η οποία τους εξέπληξε σε στιγμή κατά την οποία η παραγωγή καπνού για την εσοδεία 1995 βρισκόταν ήδη στο τελικό στάδιο. Συγκεκριμένα, οι ποσοστώσεις παραγωγής για το 1995 τροποποιούν το προγενέστερο σύστημα ποσοστώσεων μεταποιήσεως, με αποτέλεσμα να προκαλείται στους παραγωγούς αναπανόρθωτη απώλεια, ίση με τη διαφορά μεταξύ των ποσοστώσεων μεταποιήσεως και των ποσοστώσεων παραγωγής.

Η μη πρόβλεψη μεταβατικών διατάξεων προσαρμογής ή η μη μετάθεση στην επόμενη συγκομιδή των αποτελεσμάτων του νέου συστήματος, του αποκαλουμένου συστήματος κατωφλίων εγγυήσεως, που στηρίζεται στις ποσοστώσεις παραγωγής, συνιστά, κατά τους προσφεύγοντες, αληθινή προσβολή των θεμελιωδών αρχών που διέπουν την ΚΟΑ ακατέργαστου καπνού, καθώς και της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης διότι:

α) ο επιδιωκόμενος με την εισαγωγή ποσοστώσεως παραγωγής σκοπός δεν μπορεί να επιτευχθεί με κανονισμούς δημοσιευόμενους σε χρόνο κατά τον οποίο οι επιχειρηματίες έχουν ήδη λάβει τις αποφάσεις τους και τις έχουν θέσει σε εφαρμογή·

β) η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιβάλλει όπως

μέτρα περιοριστικά της παραγωγής θεσπίζονται και καθίστανται γνωστά εγκαίρως, ώστε να μην έχουν επιπτώσεις επί των επενδύσεων των παραγωγών.

11. Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Tribunale amministrativo regionale del Lazio αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Παραβιάζουν τις αρχές της σύννομης οργανώσεως της κοινής αγοράς στον τομέα του καπνού, καθώς και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, οι διατάξεις του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 711/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, καθώς και του άρθρου 20 του κανονισμού (ΕΚ) 1066/95 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 1995, και του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΚ) 1067 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 1995, εισάγοντας νέο τρόπο ρυθμίσεως του συστήματος των πριμοδοτήσεων για την παραγωγή καπνού, τη στιγμή κατά την οποία η φύτευση έχει ήδη πραγματοποιηθεί και οι παραγωγοί έχουν επενδύσει σύμφωνα με κριτήρια εύλογης αξιολογήσεως, στηριζομένης στην ισχύουσα κατά τον χρόνο της σποράς και της μεταφυτεύσεως στον αγρό κοινοτικής ρυθμίσεως;»

III — Παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως

12. Η ATB, η Ιταλική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υπέβαλαν γραπτές παρατηρήσεις εντός της προβλεπομένης συναφώς από το άρθρο 20 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου προθεσμίας.

Κατά την επ'ακροατηρίου συζήτηση στις 20 Ιανουαρίου 2000, παρέστησαν οι εκπρόσωποι της ATB, της Ιταλικής Κυβερνήσεως, του Συμβουλίου και της Επιτροπής.

IV — Ανάλυση του προδικαστικού ερωτήματος

13. Δεν είναι η πρώτη φορά που το Δικαστήριο καλείται να διαπιστώσει το ανίσχυρο κοινοτικών κανόνων που διέπουν την ΚΟΑ ακατέργαστου καπνού, λόγω της καθυστερήσεως του κοινοτικού νομοθέτη να τους εκδώσει [13]. Πιστεύω ότι η νομολογία προσφέρει τα αναγκαία στοιχεία για την επίλυση της παρούσας υποθέσεως.

14. Η ATB φρονεί ότι η εφαρμογή στην εσοδεία 1995 των προσβαλλομένων κανονι-

13 — Βλ. τις αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1991, C-368/89, Crispoltoni (Συλλογή 1991, σ. I-3695), της 5ης Οκτωβρίου 1994, C-133/93, C-300/93 και C-362/93, Crispoltoni κ.λπ. (Συλλογή 1994,, σ. I-4863), της 26ης Μαρτίου 1998, C-324/96, Petridi (Συλλογή 1998, σ. I-1333) και της 17ης Σεπτεμβρίου 1998, C-372/96, Pontillo (Συλλογή 1998, σ. I-5091).

σμών, που εκδόθηκαν μεσούσης της γεωργικής περιόδου, παραβίασε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των παραγωγών, καθόσον τους κοινοποιήθηκαν εγκαίρως μέτρα που μπορούσαν να έχουν συνέπειες για τις επενδύσεις τους, και παραβίασε τις αρχές στις οποίες στηρίζεται η ΚΟΑ, ιδίως την αρχή ότι τα πληροφοριακά στοιχεία που είναι αναγκαία για τις σχετικές με την παραγωγή επιλογές πρέπει να γίνονται γνωστά εγκαίρως, λαμβανομένου υπόψη του χρονοδιαγράμματος των φυτεύσεων. Η Ιταλική Κυβέρνηση συμφωνεί, σε γενικές γραμμές, με τη θέση της ATB.

15. Οι ισχυρισμοί αυτοί αποδεικνύουν ότι οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν επικρίνουν το νέο σύστημα που εισήγαγαν οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί, αλλά το γεγονός ότι αυτοί εκδόθηκαν πολύ αργά, ώστε οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες να μπορούν να τους λάβουν υπόψη για την εσοδεία 1995.

16. Θα ήθελα να υπογραμμίσω πρώτ' απ' όλα ότι, όταν στο πλαίσιο μιας ΚΟΑ η εφαρμοστέα ρύθμιση αναθέτει στα κοινοτικά όργανα να καθορίσουν για κάθε εσοδεία ουσιώδη στοιχεία όπως, για παράδειγμα ποσοστώσεις παραγωγής, η θεμελιώδης αρχή της χρηστής δημόσιας διοίκησης απαιτεί τα στοιχεία αυτά να θεσπίζονται και να κοινοποιούνται στους ενδιαφερόμενους *εγκαίρως*, προκειμένου να μπορούν να τα λάβουν υπόψη τη στιγμή που λαμβάνουν τις αποφάσεις τους για την ετήσια παραγωγή. Στις περιπτώσεις αυτές, κάθε καθυστέρηση στη νομοθετική δράση των κοινοτικών οργάνων πρέπει να θεωρείται ως «ιδιαίτερα επιλήψιμη», για να χρησιμοποιήσω τους όρους του γενικού εισαγγελέα Mischo [14].

17. Στην παρούσα υπόθεση, θα ήταν ευκταίο οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί να είχαν θεσπιστεί πριν από την έναρξη των καλλιεργειών, που τοποθετείται στις αρχές Φεβρουαρίου [15]. Τούτο δεν συνέβη για λόγους που δεν είναι καθόλου πειστικοί [16].

18. Ωστόσο, και θα εξηγήσω παρακάτω τους λόγους, δεν συμμερίζομαι τη θέση της ATB και της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι η καθυστέρηση αυτή συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των επιχειρηματιών ή των βασικών αρχών της ΚΟΑ.

19. Πρέπει να υπενθυμιστεί εκ προοιμίου ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο, μολονότι η τήρηση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές της Κοινότητας, οι επιχειρηματίες δεν δικαιολογούνται να τρέφουν προσδοκίες για τη διατήρηση μιας υφισταμένης καταστάσεως, η οποία μπορεί να μεταβληθεί στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα, και τούτο ιδίως σε τομείς όπως οι κοινές οργανώσεις αγορών, ο σκοπός

14 — Βλ. το σημείο 21 των προτάσεων στην υπόθεση Pontillo, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 13.

15 — Αρκεί να υπενθυμιστεί συναφώς ότι, βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 1066/95, τα κράτη μέλη πρέπει να χορηγήσουν στους παραγωγούς τις βεβαιώσεις ποσοστώσεων το αργότερο στις 31 Ιανουαρίου του έτους της συγκομδής.

16 — Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο εκπρόσωπος της Επιτροπής εξήγησε, απαντώντας στην ερώτηση που του έθεσα, ότι η καθυστέρηση οφειλόταν σε μεταφραστικά προβλήματα (συγκεκριμένα, προς τη φινλανδική, νέα επίσημη γλώσσα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων από τον Ιανουάριο του 1995).

των οποίων απαιτεί συνεχή προσαρμογή ανάλογα με τις μεταβολές της οικονομικής καταστάσεως. Συνεπώς, οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να επικαλούνται την ύπαρξη κεκτημένου δικαιώματος προς διατήρηση ενός πλεονεκτήματος που απορρέει γι' αυτούς από τη θέσπιση κοινής οργανώσεως αγορών, του οποίου επωφελήθηκαν σε δεδομένη στιγμή [17].

20. Ασφαλώς, με την απόφαση της Crispoltoni [18], την οποία επικαλείται η ATB και η Ιταλική Κυβέρνηση, το Δικαστήριο έκρινε ότι οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 1114/88 και 2268/88 του Συμβουλίου ήταν ανίσχυροι καθόσον προέβλεπαν μια μέγιστη εγγυημένη ποσότητα για τον καπνό της ποικιλίας Bright συγκομιδής 1988, λόγω του ότι, μολονότι οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες όφειλαν να λαμβάνουν υπόψη το ενδεχόμενο της λήψεως μέτρων αποσκοπούντων στον περιορισμό κάθε αυξήσεως της παραγωγής καπνού στην Κοινότητα και στην αποθάρρυνση της παραγωγής ποικιλιών που διατίθενται δυσχερώς στην αγορά, έπρεπε να έχουν και τη δυνατότητα να λαμβάνουν εγκαίρως γνώση των ενδεχόμενων μέτρων που θα είχαν επιπτώσεις επί των επενδύσεών τους.

21. Εντούτοις, η απόφαση Crispoltoni αφορούσε την εφαρμογή του συστήματος των μεγίστων εγγυημένων ποσοτήτων, το οποίο ήταν άγνωστο στους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες όσον αφορά τόσο τη φύση των νέων μέτρων οργανώσεως της αγοράς καπνού στην Κοινότητα όσο και τον χρόνο της θέσεώς τους σε ισχύ.

22. Αντιθέτως, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εκδόθηκαν σε διαφορετικό πλαίσιο. Συγκεκριμένα, οι επιχειρηματίες γνώριζαν ότι το νέο σύστημα ποσοστώσεων θα εφαρμοζόταν από το 1995. Η ανακοίνωση είχε γίνει με τον κανονισμό 2075/92, ο οποίος όρισε μεταβατική περίοδο κατά την οποία τα κράτη μέλη μπορούσαν να κατανέμουν ποσοστώσεις στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως για τα έτης συγκομιδής 1993 και 1994 [19]. Πράγματι, μόνον η Ιταλία και η Πορτογαλία χρησιμοποίησαν αυτή τη μεταβατική περίοδο· τα υπόλοιπα κράτη μέλη — παραγωγοί ακατέργαστου καπνού — χορήγησαν ήδη από το 1993 απευθείας τις ποσοστώσεις στους παραγωγούς. Ως εκ τούτου, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν μπορούσαν να αγνοούν ότι το σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής θα εφαρμοζόταν στην Ιταλία από την εσοδεία 1995.

23. Εξάλλου, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι ο κανονισμός 711/95 εκδόθηκε την 1η Απριλίου 1995 (και η πρόταση του κανονισμού δημοσιεύθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 1995), δηλαδή πριν από τη μεταφύτευση των νεαρών φυτών, η οποία πραγματοποιείται στην Ιταλία στο τέλος Απριλίου. Αυτή όμως η μεταφύτευση είναι η δραστηριότητα που συνεπάγεται τις μεγαλύτερες δαπάνες στην καλλιέργεια καπνού, οπότε οι παραγωγοί πρέπει να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους για την έκταση των προς καλλιέργεια αγρών [20]. Ως εκ τούτου, κατά το ουσιώδες αυτό στάδιο της καλλιέργειας, οι Ιταλοί παραγωγοί είχαν πλήρη γνώση της θέσεως σε ισχύ του νέου συστήματος.

17 — Απόφαση Pontillo, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 13, σκέψεις 22 και 23.

18 — Απόφαση προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 13.

19 — Επί του μεταβατικού χαρακτήρα του συστήματος ποσοστώσεων μεταποιήσεως, βλ. την απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 1996, C-254/94, C-255/94 και C-269/94, Fattoria autonoma tabacchi κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ. I-4235, σκέψεις 36 έως 38 και 44).

20 — Βλ. την απόφαση Crispoltoni, προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 13, σκέψη 14.

24. Η θεμελιώδης διάσταση απόψεων μεταξύ των μετεχόντων στη διαδικασία αφορά τους κανόνες σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού των ποσοστώσεων παραγωγής, που περιέχει ο κανονισμός 1066/95 της Επιτροπής. Η ATB και η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζονται ότι υπό το καθεστώς του άρθρου 13 του κανονισμού 3477/92 η μέθοδος υπολογισμού των ποσοστώσεων παραγωγής υπαγόταν στους ίδιους κανόνες με αυτούς που προβλέπονται για τις ποσοστώσεις μεταποιήσεως. Η καθυστέρηση στην έκδοση των προσβαλλομένων κανονισμών υποχρέωσε τους προσφεύγοντες να υπολογίσουν οι ίδιοι τις ποσοστώσεις με βάση τη μέθοδο που είχε χρησιμοποιηθεί στις προηγούμενες εσοδείες για τον καθορισμό των ποσοστώσεων μεταποιήσεως. Όμως, ο κανονισμός 1066/95 της Επιτροπής τροποποίησε τη μέθοδο υπολογισμού, γεγονός που οι παραγωγοί δεν ήταν σε θέση να προβλέψουν. Η Επιτροπή αρνείται ότι ο κανονισμός 1066/95 τροποποίησε τη μέθοδο που εφαρμοζόταν προηγουμένως.

25. Πιστεύω ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν τροποποίησαν τα ουσιώδη στοιχεία της μεθόδου υπολογισμού των ποσοστώσεων.

26. Όπως έχω ήδη τονίσει, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού 2075/92 επέβαλλε τον υπολογισμό των ποσοστώσεων μεταποιήσεως κατ' αναλογία προς τον μέσον όρο των ποσοτήτων οι οποίες παραδόθηκαν προς μεταποίηση τα τρία έτη που προηγήθηκαν του έτους της τελευταίας συγκομιδής, κατανεμημένων ανά ομάδα ποικιλιών, εξαιρουμένης ωστόσο της εσοδείας 1992. Το ίδιο σύστημα θα εφαρμοζόταν για τον προσδιορισμό των ποσοστώσεων παραγωγής εντός των κρατών μελών τα οποία θα αποφάσιζαν να μην κάνουν χρήση του μεταβατικού συστήματος των ποσοστώσεων μεταποιήσεως.

27. Ο κανονισμός όμως 711/95 του Συμβουλίου, σε συμμόρφωση ως προς αυτό το σημείο προς την πρόταση της Επιτροπής, δεν τροποποίησε τη μέθοδο και απλώς απάλειψε κάθε αναφορά στις ποσοστώσεις μεταποιήσεως.

28. Όσον αφορά τις πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής της μεθόδου υπολογισμού, από τη σύγκριση μεταξύ των διατάξεων του κανονισμού 3477/92 και αυτών του κανονισμού 1066/95 συνάγεται ότι οι τροποποιήσεις αυτές δεν έθιξαν τους βασικούς κανόνες που έθεσε ο κανονισμός 711/95. Συγκεκριμένα, οι τροποποιήσεις έχουν σκοπό είτε την προσαρμογή των πρακτικών λεπτομερειών εφαρμογής προς το σύστημα ποσοστώσεων παραγωγής, είτε τον ορισμό ορισμένων κανόνων που εισήχθησαν με τον κανονισμό 3477/92 [21].

21 — Για παράδειγμα, ο κανονισμός 1066/95 ορίζει τη μέθοδο υπολογισμού των ποσοστώσεων παραγωγής για τους νέους παραγωγούς (άρθρο 5, παράγραφος 2)· ορίζει ορθώς ότι οι ποσότητες που καθορίζει το κράτος μέλος με αίτηση του παραγωγού, σε περίπτωση παραγωγής ασυνήθιστα χαμηλής, λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, κατά τη διάρκεια μιας συγκομιδής που αποτελεί μέρος της περιόδου της αναφοράς, δεν δύνανται να υπερβαίνουν τις ποσοστώσεις που κατανεμήθηκαν με τις βεβαιώσεις ποσοστώσεων ή με τα πιστοποιητικά καλλιέργειας των παραγωγών για την εν λόγω εσοδεία (άρθρο 8, παράγραφος 4)· υποδεικνύει εξάλλου στα κράτη μέλη διάφορα κριτήρια που μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να κατανείμουν συμπληρωματικές ποσότητες όταν το κατώφλι εγγυήσεως που έχει καθοριστεί για μια ομάδα ποικιλιών είναι μεγαλύτερο από το κατώφλι εγγυήσεως που εφαρμόστηκε κατά την προηγούμενη συγκομιδή (άρθρο 9, παράγραφος 1) και εισάγει τη δυνατότητα για τους παραγωγούς, με την έγκριση του αρμόδιου κράτους μέλους, να προβαίνουν σε εκχωρήσεις των ποσοστώσεών τους παραγωγής για μια ομάδα ποικιλιών έναντι των δικαιωμάτων για μια άλλη ομάδα ποικιλιών (άρθρο 14).

29. Συνεπώς, πιστεύω ότι οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν μπορούν πλέον να ισχυρίζονται εγκύρως ότι αγνοούσαν τη μέθοδο που θα εφαρμοζόταν για τον υπολογισμό των ποσοστώσεών τους.

30. Τούτο οδήγησε το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αμφισβητήσουν το υποστατό της ζημίας των προσφευγόντων της κύριας δίκης [22].

31. Πιστεύω ότι ούτε η διάταξη περί παραπομπής ούτε οι γραπτές παρατηρήσεις ούτε οι αγορεύσεις των διαδίκων παρέχουν στο Δικαστήριο ακριβή στοιχεία επί της φύσεως και της εκτάσεως της ζημίας. Εν πάση περιπτώσει, θεωρώ χρήσιμο να υπενθυμίσω, όπως ορθώς υπογράμμισε η Επιτροπή, ότι το νέο σύστημα ευνοεί τους παραγωγούς, στον βαθμό που οι παραγωγοί καπνού, με το σύστημα των ποσοστώσεων μεταποιήσεως, μπορούσαν να υφίστανται μειώσεις των ποσοστώσεών τους ανάλογες με εκείνες που επιβάλλονται στις επιχειρήσεις μεταποιήσεως, για λόγους αφορώντες μόνον τις επιχειρήσεις αυτές.

32. Όσον αφορά τέλος τον κανονισμό 1067/95, ο οποίος θέτει τις διατάξεις εφαρμογής του συστήματος πριμοδοτήσεων, επιβάλλεται να υπενθυμιστεί ότι, μολονότι το αιτούν δικαστήριο τον αναφέρει στο προδικαστικό ερώτημα, οι μετέχοντες στη διαδικασία ούτε με τις γραπτές παρατηρήσεις τους ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναφέρθηκαν στις λεπτομέρειες καταβολής των πριμοδοτήσεων. Συγκεκριμένα, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης επικέντρωσαν τις επικρίσεις τους στη μέθοδο υπολογισμού των ποσοστώσεων παραγωγής, χωρίς οι επικρίσεις αυτές να είναι πειστικές, όπως μόλις υπέδειξα.

33. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι τροποποιήσεις που εισήγαγε ο κανονισμός 1067/95 προκάλεσαν μείωση των πριμοδοτήσεων που είχαν καταβληθεί στους προσφεύγοντες, γεγονός που αυτοί δεν επικαλούνται, αρκεί να υπομνηστεί, όπως τόνισα στο σημείο 19 των προτάσεών μου, ότι τα κοινοτικά όργανα μπορούν στο πλαίσιο της ευχέρειας εκτιμήσεως που διαθέτουν, και τούτο ιδίως σε τομείς όπως οι κοινές οργανώσεις αγορών, να μεταβάλλουν την υφισταμένη κατάσταση ανάλογα με τις μεταβολές της οικονομικής καταστάσεως. Τούτο συμβαίνει με τον καθορισμό των πριμοδοτήσεων, οι οποίες μπορούν να μειωθούν από το ένα έτος στο άλλο, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση Pontillo [23].

34. Συνεπώς, δεν συντρέχει κανένας λόγος, κατά τη γνώμη μου, να κηρυχθεί ανίσχυρος ένας από τους τρεις προσβαλλόμενους κανονισμούς.

22 — Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο εκπρόσωπος του Συμβουλίου υπογράμμισε ότι οι μόνοι παραγωγοί ακατέργαστου καπνού στην Ιταλία και στην Πορτογαλία που άσκησαν προσφυγές, ισχυριζόμενοι την προσβολή της δικαιολογημένης τους εμπιστοσύνης από τους κανονισμούς, είναι οι 24 προσφεύγοντες της κύριας δίκης, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν συνολικά μόλις το 20 % της παραγωγής της περιφέρειας της Βενετίας.

23 — Απόφαση προπαρατεθείσα στην υποσημείωση 13, σκέψη 28.

35. Θα ήθελα τέλος να αναφερθώ συντόμως στο κύρος του κανονισμού 1550/95 του Συμβουλίου, ο οποίος καθόρισε, για την εσοδεία 1995, τις πριμοδοτήσεις και τα κατώφλια εγγυήσεως για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών καπνού. Τόσο η ATB όσο και η Ιταλική Κυβέρνηση βάλλουν κατά του κύρους του κανονισμού αυτού για τους ίδιους λόγους με αυτούς που προβάλλονται για τους προσβαλλόμενους κανονισμούς.

36. Κατά την Επιτροπή, το Δικαστήριο δεν πρέπει να εξετάσει το κύρος του κανονισμού αυτού, εφόσον δεν αποτελεί αντικείμενο του προδικαστικού ερωτήματος.

37. Επιβάλλεται να λεχθεί συναφώς ότι, μολονότι είναι αληθές ότι το Tribunale amministrativo regionale δεν κάνει μνεία του κανονισμού 1550/95 στο κείμενο του προδικαστικού του ερωτήματος, το πράττει, αντιθέτως, στο κείμενο της διατάξεως περί παραπομπής σημειώνοντας, ορθώς, ότι ο καθορισμός των συνολικών κατωφλίων εγγυήσεως για κάθε ποικιλία καπνού, που εξασφαλίζει ο κανονισμός αυτός, είναι απαραίτητος για τον οριστικό καθορισμό της κάθε επιμέρους ποσοστώσεως παραγωγής. Γι' αυτόν τον λόγο, θεωρώ σκόπιμο να αποφανθώ επί του κύρους του κανονισμού 1550/95, προκειμένου να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο μια χρήσιμη απάντηση.

38. Κατά τη γνώμη μου, αρκεί να τονιστεί ότι τα κατώφλια εγγυήσεως για το 1995 που προβλέπει ο κανονισμός 1550/95 είναι *πανομοιότυπα* με αυτά που είχε γνωστοποιήσει η Επιτροπή με την ανακοίνωσή της προς τους παραγωγούς καπνού της Κοινότητας, δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα της 4ης Απριλίου 1995[24]. Παρατηρώ συνεπώς ότι ακόμη και για τα κατώφλια εγγυήσεως οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης διέθεταν αρκετά πληροφοριακά στοιχεία προκειμένου να λάβουν τις αποφάσεις σχετικά με την παραγωγή.

39. Για τους προεκτεθέντες λόγους, φρονώ ότι ούτε οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί ούτε ο κανονισμός 1550/95 προσέβαλαν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των παραγωγών ακατέργαστου καπνού, που είναι προσφεύγοντες στην κύρια δίκη. Δεν θεωρώ εξάλλου ότι οι θεμελιώδεις αρχές της ΚΟΑ προσβλήθηκαν, καθόσον η επίμαχη ρύθμιση συνάδει προς τις αρχές του κανονισμού 2075/92 του Συμβουλίου και οι επιχειρηματίες γνώριζαν, πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων κανονισμών, το νέο σύστημα ποσοστώσεων, τη μέθοδο υπολογισμού που θα εφαρμοζόταν, ακόμη δε και τα κατώφλια εγγυήσεως για την εσοδεία 1995.

24 — Συγκεκριμένα, για την Ιταλία, επρόκειτο για 48 000 τόνους για την ποικιλία «Flue cured», 46 500 τόνους για την ποικιλία «Light air-cured», 17 400 τόνους για την ποικιλία «Dark air-cured», 6 900 τόνους για την ποικιλία «Fire cured» και 14 000 τόνους για την ποικιλία «Sun cured». Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ο εκπρόσωπος της Επιτροπής βεβαίωσε, χωρίς να διαψευθεί από τον εκπρόσωπο της Ιταλικής Δημοκρατίας, ότι η Επιτροπή στις 24 Απριλίου 1995 έστειλε έγγραφο σε όλα τα κράτη μέλη ζητώντας τους να εκδώσουν αμέσως τα πιστοποιητικά καλλιέργειας βάσει αυτών των κατωφλίων εγγυήσεως.

V — Πρόταση

40. Ενόψει των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale del Lazio ως ακολούθως:

«Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος:

— του κανονισμού (ΕΚ) 711/95 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92 σχετικά με την κοινή οργάνωση αγοράς του ακατέργαστου καπνού·

— του κανονισμού (ΕΚ) 1066/95 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 1995 του Συμβουλίου, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2075/92 του Συμβουλίου, όσον αφορά το καθεστώς ποσοστώσεων στον τομέα του ακατέργαστου καπνού, για τις περιόδους συγκομιδής 1995, 1996 και 1997·

— του κανονισμού (ΕΚ) 1067/95 της Επιτροπής, της 12ης Μαΐου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3478/92 σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος πριμοδοτήσεων που προβλέπεται στον τομέα του ακατέργαστου καπνού·

— του κανονισμού (ΕΚ) 1550/95 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1995, για τον καθορισμό, για τη συγκομιδή 1995, των πριμοδοτήσεων και των κατωφλίων εγγυήσεως για τον καπνό σε φύλλα κατά ομάδα ποικιλιών καπνού.»